

RAPPORTEUR IS HEILIG .

Maurice de Hond, door de scheidsrechterscommissiewegens zijn eerlijke mening op non-actief gesteld: „Ik wist niet dat men in Zeist zó kon reageren. Dit vergaft alle plezier voor mij. Alhoewel ik nog geen beslissing heb genomen, neig ik steeds meer naar stoppen met het arbitrerem“.

foto: HANS HEUS

ONZICHTBAAR voor de meesten van ons beweegt het fenomeen van De Rapporteur zich over de vaderlandse voetbalvelden. Waar de scheidsrechter het door zijn beoordeling bij tijd en wijle stormachtig te verduren krijgt, hult de rapporteur zich in een beschermende anonimiteit. Daarenboven weet hij zich in de rug gedekt door de scheidsrechterscommissie.

De Amsterdammer De Hond komt de eer toe als eerste publiekelijk zijn twijfels te hebben uitgesproken over het rapporteringssysteem. Als verwacht werd hem die eerlijke mening niet in dank afgenomen. Sterker nog, De Hond heeft daardoor nadrukkelijk de Zwarte Piet toegespeeld gekregen van de scheidsrechterscommissie.

Op deze pagina wordt dieper ingegaan op deze voor velen mi-ige aff-ere.

Arbiter De Hond

moet boeten voor eerlijke mening

Vandaag de dag weet De Hond, directeur van het bureau voor Marktonderzoek Inter/View, beter. Niet voor niets vroeg hij na de eergisteravond op het KNVB-sportcentrum in Zeist doodgebloede conversatie met de commissie bedenktijd aan. Tijdens het gesprek kreeg hij alle gelegenheid zijn kritiek te spuien. Maar als zo vaak kwam het laatste woord van achter de groene tafel....

„Ik moet mij over de naaste toekomst beraden”, aldus De Hond. „Ik wil niet primair reageren. Mijn kritiek ten aanzien van de wijze van rapporteren spitste zich toe op de vooringenomenheid van één rapporteur. Tot twee keer toe kwam ik in een beoordeling de woorden 'arrogant' en 'zelfingenomen' tegen. Ik heb toen aan de commissie gevraagd of die rapporten soms van een en dezelfde man afkomstig waren. Dat bleek zo, waarop ik verzocht dan niet meer geconfronteerd te worden met de directe inhoud van de rapporten”.

„Per slot van rekening bestaat het hele systeem bij de gratie van de integriteit van de rapporteurs. Maar daar bleek in mijn geval dus geen sprake van. Die mijnheer op de tribune zag niet de scheidsrechter De Hond, maar de onderzoeker De Hond. Degene van de VARA-enquete. En voor een dergelijke vooringenomenheid ben ik allergisch”.

• Schorsing

Zijn begin mei per brief gedane verzoek kwam de verbaasde De Hond vooralsnog op een schorsing te staan. „Begrijpelijk”, meende Leo van der Kroft, voorzitter van de Scheidsrechterscommissie. „De Hond kon zich niet vinden in de bestaande situatie. Dan moet er eerst gepraat worden. Er kunnen geen eisen vooraf gesteld worden”.

Pas tijdens het bewuste onderhoud donderdagavond kreeg De Hond evenwel te horen dat de door hem gekritiseerde rapporteur hem niet twee-, maar driemaal gevolgd had. Tweemaal was er sprake van een wedstrijdbeoordeling met een slecht cijfer, de derde keer evenwel was het eindoordeel positiever. „En dat laatste de zag ik in een ander daglicht”, aldus een duidelijk verbouwereerde De Hond. „Alleen vind ik het zo jammer dat ik dat alles pas tijdens het gesprek te horen kreeg. Waarom is mij dat niet eerder verteld? Dan was die hele briefwisseling niet nodig geweest”.

AMSTERDAM — Ook arbiter Maurice de Hond is er inmiddels achter dat HET SYSTEEM genadeloos afrekenet met iedere andersdenkende.

Begin deze week hield de 33-jarige Amsterdammer er nog serieus rekening mee dat hij binnen twee weken weer een wedstrijd zou kunnen leiden. Er was weliswaar sprake van een conflict met de Scheidsrechterscommissie over de wijze van rapporteren, maar dat moest in een verstandig gesprek opgelost kunnen worden.

„Maar goed, ik wil niet eens aan de mogelijkheid denken dat ik "gepakt" ben. Blijft evenwel het feit dat ik voor een herkansing op moest. Dat vond ik een laffe beslissing van de commissie. Dan had ik liever gezien dat men mij naar de amateurs had teruggezet. Ook donderdag heb ik nog gezegd dat het nonsens is om te beweren dat je nog geen goed inzicht in iemands doen en laten hebt, wanneer diezelfde vent al zo'n vijftig maal betaald voetbal gefloten heeft.”

• **Beoordelingen**

Het afgelopen seizoen werd De Hond tweeëntwintig maal door een rapporteur gevolgd. Vijfmaal kreeg hij een onvoldoende in zijn eindbeoordeling. „Tweemaal deed ik het in de ogen van de rapporteur héél slecht, één keer wat minder en twee duels waren niet zo best. Steeds betrof het evenwel beoordelingen van externe rapporteurs. Wanneer de leden van de scheidsrechterscommissie mij volgden was de uitkomst steevast positief. Aan dat laatste hechtte ik veel waarde. Vandaar ook dat het mij zo hard op mijn dak viel toen ik van de week hoorde dat ook de persoonlijke mening van de commissieleden was dat ik niet overtuigde in het veld. Dat heeft mij aan het denken gezet. Ik kan werkelijk niet beter dan dat ik nu doe. Heeft het dan nog wel zin om door te gaan”.

De Amsterdammer gaat vooralsnog de gedachte uit de weg dat de scheidsrechterscommissie hem domweg niet lust, omdat hij te veel zijn eigen mening zou verkondigen. De uniformiteit in het zwarte korps staat per slot van rekening hoog aangeschreven bij "baas" Leo van der Kroft. „Nee, daar wil ik niet aan denken”, aldus De Hond. „Bovendien is dit pas de eerste keer dat ik echt bots met de commissie”.

„In het verleden heb ik weleens op- of aanmerkingen gekregen, maar daar

heb ik mij nooit door laten afleiden. Zo is mij een keer te verstaan gegeven dat het niet goed voor mij was dat ik vaak in de publiciteit kwam. Of werd mij gevraagd of ik zo nodig wilde provoceren door in een spijkerbroek de bestuurskamer binnen te stappen”.

„Maar ik ben nooit gaan fluiten om anderen te behagen. En ik zal nooit een stropdas omdoen omdat het circuit mij anders niet lust. Ik ben arbiter geworden uit liefde voor de voetbalsport. Op mijn derde jaar ging ik met mijn vader al mee naar het stadion. Zo is dat gegroeid. Ik heb ook nooit de intentie gehad een leider te willen zijn in het veld. Een goede scheidsrechter heeft een dienende taak. Tenminste, zo zie ik het.”

„Veel mensen hebben er altijd raar tegen aan gekken dat ik uit hobbyisme als scheidsrechter actief was. In het algemeen heeft men een weinig positief beeld van de arbiter. Maar nogmaals, ik deed het voor die tweeëntwintig spelers in het veld. Niet voor het wereldje eromheen, daar heb ik mij altijd ver van gehouden. Maar nu ik er plots achter ben gekomen dat degenen die het voor het zeggen hebben zó hun twijfels over mij hebben, moet ik zeggen dat de situatie toch anders is komen te liggen. Het plezier stond altijd voorop, maar waar blijft dat wanneer ik niet in de rug gedekt wordt. Misschien is het beter te stoppen. In het verleden was ik altijd een zéér matige keeper op afdelingsniveau. Maar ik had er wel zin in. En om dat laatste, dáár gaat het toch om.”

Tijdens de discussie in Zeist bracht De Hond ook naar voren dat hij absoluut niet kon volgen waarom de commissie gemeend had in tegenstelling tot de gewoonte hem nog een jaar op de zogenaamde B-lijst te handhaven. De Hond: „Het is tegenwoordig zo dat na twee jaar bekeken wordt of iemand capabel is voor het betaalde voetbal. Is het oordeel positief, dan stroom je door naar de A-lijst. Kan je het volgens de commissie niet aan, dan word je teruggezet naar de amateurs. Maar bij mij was het vis noch vlees. Wegens wisselvallig fluiten, waardoor men zich geen goed oordeel over mij had kunnen vormen, werd ik gehandhaafd op de B-lijst. Het vervelende is evenwel dat die beslissing pas viel een paar weken nadat ik schriftelijk protest had aangetekend tegen de wijze van rapporteren”.